

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № КП-553-03-9
дата 20.02.2015 г.

Изх. № 01-00-35
София, 19.02.2015 г.

ДО
Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ
КЪМ 43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
На Ваш Изх. № КП-553-03-9/11.02.2015 г.

СТ А Н О В И Щ Е

ОТНОСНО: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за административните нарушения и наказания, № 554-01-7, внесен в 43-то Народно събрание от народните представители Петър Владиславов Славов, Мартин Димитров Димитров и Атанас Петров Атанасов на 15.01.2015 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КИРИЛОВ,

Предложеният проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ предвижда създаването на нова разпоредба чл. 84а, по силата на която при съдебно обжалване за определяне размера на държавните такси за производството, заплащането и присъждането на разноските на страните, разноските на свидетели и възнагражденията на вещи лица да се прилагат нормите на Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Министерството на финансите изразява категоричното си несъгласие и не подкрепя проекта за изменение и допълнение на ЗАНН по следните съображения:

Производството по налагане на административни наказания е наказателно по своето естество, което е безспорно в теорията и в практиката. Конституционният съд е имал възможност да коментира естеството на административнонаказателните нарушения и наказания в Решение № 1 от 2012 г., постановено по к. д. № 10/2011 г., като е констатирал връзката им с наказателното законодателство, от което произтичат. Административното наказване възприема институти и принципи на Наказателния кодекс /НК/ и Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/ и по общо правило следва принципите на наказателната политика. Конституционният съд приема, че спецификата на административното наказване не е от такъв характер, че да разкъса органическата връзка с материалното и процесуалното (което в случая е предмет на законодателна инициатива) наказателно право, която обуславя субсидиарното им прилагане по отношение на административното наказване.

В сега действащия ЗАНН не е регламентирана процедура за присъждане на разноски в полза на страна в административнонаказателното производство. По въпроса за разноските разпоредбата на чл. 84 от закона препраща към НПК, където законодателят не е предвидил уредба за присъждане на направените от подсъдимия разноски за правна помощ. Въпросът за

разноските в административнонаказателното производство е предмет на Тълкувателно решение № 3/08.04.1985 г. по н. д. № 98/84 г. на ОСНК и на Тълкувателно решение № 2 от 03.06.2009 г. на ОСКВАС.

Съгласно Тълкувателно решение № 3/08.04.1985 г. по н. д. № 98/84 г. производството по обжалване на наказателни постановления е особен вид наказателно производство, като за разноските по това производство важат правилата относно делата за престъпления от общ характер, защото както с престъпленията, така и с административните нарушения се засягат определени обществени, а не лични отношения. Както при наказателните дела от общ характер, така и при административнонаказателните дела преследването и доказването се осъществяват от държавните органи. Следователно, ако наказателното постановление бъде потвърдено или изменено, разноските се възлагат на нарушителя, защото с виновното си поведение е станал причина те да бъдат направени, а при отмяна на наказателното постановление разноските остават за сметка на държавата, защото жалбоподателят не е извършил нарушението и не е станал причина да се направят разноски.

С оглед особения характер на наказателното производство, образувано по жалби срещу наказателни постановления, разпоредбите на чл. 187 – чл. 190 от НПК, които регламентират въпроса за разноските по наказателни дела от общ характер, следва да намерят приложение и в административнонаказателното производство. Действително съгласно чл. 187, ал. 1 от НПК разноските по наказателното производство се посрещат от сумите, предвидени в бюджета на съответното учреждение, освен в посочените от закона случаи. Съгласно чл. 190, ал. 1 от НПК, когато подсъдимият бъде признат за невиновен или наказателното производство бъде прекратено, разноските по дела от общ характер остават за сметка на държавата.

По аргумент на противното от тълкуването на чл. 189, ал. 4 от НПК може да се направи извод, че когато подсъдимият бъде оправдан, следва да останат за сметка на държавата само разноските, направени по обвинението, като наказателният съд не може да определя в тежест на кого да останат договорените разноски, каквото е възнаграждението на избрания от подсъдимия защитник. Поради тази причина ако подсъдимият намира, че са му причинени неимуществени или имуществени вреди в резултат на това, че е обвинен в извършване на престъпление, за което е оправдан, държавата дължи обезщетение по Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/, включително и за разноските, направени на договорно основание. Следователно, в административнонаказателното производство по ЗАНН не е допустимо присъждане на разноски за правна помощ в полза на жалбоподателя при отмяна на наказателното постановление. Редът, по който лицето може да реализира претенцията си за разноски, с които се е ощетил при отмяната на наказателното постановление, в случай, че са налице предпоставките и основанията за реализиране на отговорността, е общият гражданскоправен ред, установен в ЗЗД, респ. в ЗОДОВ.

По изложените съображения считаме, че направеното предложение от народни представители за изменение и допълнение на ЗАНН се отклонява съществено от посочените принципни постановки на теорията и практиката и би довело до допълнителни разходи за засегнатите наказващи органи - бюджетни организации, доколкото при отмяна на наказателни постановления те ще следва да понесат и адвокатските разноски, които по субсидиарно прилаганите правила на НПК те сега не дължат. С оглед спецификата на административнонаказателното производство не следва да бъдат определяни и държавни такси като предпоставка за разглеждането на делата от съдилищата. Въвеждането на такива такси би ограничило и достъпа до правосъдие на наказаните лица.

МИНИСТЪР:

ВЛАДИСЛАВ ГОРАНОВ